

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 530/2025-52

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/1952/2023 z 2. septembra 2024 takto

rozhodol:

Konanie o ústavnej sťažnosti **preruší** do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 206/2025.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie 34 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ má v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 71Ek/1952/2023 procesné postavenie povinného. Exekúcia je vedená na podklade právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 15Csp/53/2022 z 21. marca 2023 vydaného vyšším súdnym úradníkom (ďalej len „exekučný titul“), ktorým bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť oprávnenému 8 875,46 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania 637,34 eur. Okresný súd uznesením sp. zn. 71Ek/1952/2023 z 31. mája 2024 vydaným vyšším súdnym úradníkom návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Okrem iného konštatoval, že hmotnoprávnym základom vymáhanej pohľadávky je zmluva o spotrebiteľskom

úvere z 28. júla 2017. Exekučný súd nie je oprávnený zasahovať do vecnej správnosti rozhodnutia, na podklade ktorého bolo exekučné konanie iniciované. Majoritná časť argumentácie sťažovateľa nie je relevantná pre účely exekučného konania. Z uvedeného titulu sa súd odmietol zaoberať s námietkami, ktoré smerujú proti bezúročnosti úveru z titulu namietaného možného neskúmania bonity dlžníka právnym predchodcom oprávneného, samotnému procesu zosplatnenia úverovej pohľadávky (absencie doručky k úkonu veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka) či oprávnenia právneho predchodcu oprávneného postúpiť úverovú pohľadávku na iný subjekt práva. Ingerencia súdu vo vykonávacom konaní je obmedzená svojím rozsahom len na zohľadnenie validity dojednania o zosplatnení v rovine ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, predovšetkým v medziach ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pojednávajúcich o neprijateľných zmluvných podmienkach. Ustanovenie zmluvy o zosplatnení však nevytvára žiaden rámec, ktorého následkom by bola nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný súd napadnutým uznesením sp. zn. 71Ek/1952/2023 z 2. septembra 2024 vydaným sudcom zamietol. Uviedol, že vecný prieskum oprávneným predloženého exekučného titulu prípustný je, no len v časti kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve (čo vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu), ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok. Uvedený prieskum vykonaný bol, keď súd preskúmal zmluvnú podmienku uvedenú v ustanovení čl. IX bode 9.2 spotrebiteľskej zmluvy, ktorá umožňovala dodávateľovi vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru. Zmluvnú podmienku upravujúcu možnosť predčasného zosplatnenia exekučný súd nepovažuje za neprijateľnú. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že exekučný súd nevykonal prieskum existencie porušenia povinnosti dodávateľa skúmať bonitu spotrebiteľa, nedopustil sa vady konania, keď uvedený prieskum mu zverený nie je. Uvedené preskúmanie prináleží súdu v základnom konaní. Pokiaľ exekučný súd nemá právomoc skúmať splnenie zákonných povinností dodávateľa, nemá následne ani právomoc skúmať zákonom predvídané sankcie.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti primárne namieta, že exekučný súd neskúmal existenciu porušenia povinnosti veriteľa stanovenej v čl. 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“), t. j. povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa, ktorá bola implementovaná do nášho právneho poriadku v § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Následkom porušenia povinnosti skúmať bonitu je, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pôvodný veriteľ nemohol platne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, a teda ani postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru vzhľadom na § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. V základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul (platobný rozkaz), žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o tom, či a ako pôvodný veriteľ splnil tieto svoje povinnosti, ani z jednej listiny, ktoré tvoria obsah súdneho spisu základného konania, nevyplýva, že by pôvodný veriteľ akýmkoľvek spôsobom overoval príjmy alebo výdavky sťažovateľa.

5. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 530/2025-40 z 11. septembra 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II. Prerušenie konania

6. Podľa § 61 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže prerušiť konanie, ak pred ústavným súdom prebieha konanie, ktoré môže mať pre toto konanie význam, alebo ak sa také konanie navrhne podľa čl. 127 ods. 5 ústavy.

7. Na ústavnom súde je vedené konanie pod sp. zn. II. ÚS 206/2025 o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ]. Proti sťažovateľke [REDAKOVANÉ] je vedená exekúcia na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7Csp/89/2021 z 26. januára 2022 a uznesenia z 23. marca 2022, ktorým bola vyčíslená náhrada trov konania. Sťažovateľka v návrhu na zastavenie exekúcie okrem iného namietala, že súd v základnom konaní neprihliadal na to, či a ako si pôvodný veriteľ splnil povinnosť skúmať bonitu sťažovateľky v zmysle § 7 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. 8 smernice 2008/48/ES. Exekučný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie zamietol a následne zamietol aj sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. K námietke sťažovateľky, že exekučný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom nepodrobil zmluvný spotrebiteľský vzťah spotrebiteľskej kontrole, exekučný súd uviedol, že exekučné tituly so spotrebiteľským charakterom nepodliehajú vecnému prieskumu v rámci exekučného konania, ak prešli základným konaním, výsledkom ktorého je sudcom vydaný rozsudok.

8. Sťažovateľka v konaní sp. zn. II. ÚS 206/2025 ústavnou sťažnosťou napáda uznesenie sudcu, ktorým bola jej sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zamietnutá, a argumentuje, že súdnemu prieskumu nebolo podrobené splnenie povinnosti pôvodného veriteľa v zmysle § 7 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. 8 smernice 2008/48/ES, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa.

9. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 206/2025-58 z 30. apríla 2025 konanie o ústavnej sťažnosti prerušil a rozhodol, že Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) predkladá prejudiciálnu otázku. Uznesením č. k. II. ÚS 206/2025-84 z 28. mája 2025 právoplatným 16. júna 2025 podal Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania o otázke: „*Majú sa čl. 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať tak, že bránia takej právnej úprave a na ňu nadväzujúcej judikatúre vnútroštátnych súdov, ktorá neumožňuje v exekučnom konaní ex officio skúmať, či veriteľ porušil povinnosť skúmať úverovú bonitu spotrebiteľa, a neumožňuje použiť sankciu straty úrokov proti dodávateľovi, ktorý úver nebonitnému spotrebiteľovi poskytol?*“ Prejudiciálne konanie je vedené na Súdnom dvore pod sp. zn. C-393/25.

10. Ústavný súd konštatuje, že veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 530/2025 a sp. zn. II. ÚS 206/2025 sú po skutkovej a právnej stránke obdobné. Sťažovatelia, proti ktorým sú vedené exekúcie na podklade rozhodnutí všeobecných súdov (rozsudok, platobný rozkaz), sú na rozdiel od všeobecných súdov rozhodujúcich v ich exekučných veciach toho názoru, že nielen súdy rozhodujúce v základnom konaní, ale aj exekučné súdy [ak tak neučinili súdy už v základnom konaní, resp. ak z exekučného titulu nie je zrejmé, či tak učinili (v prípade platobných rozkazov,

ktoré neobsahujú odôvodnenie)] sú povinné *ex officio* skúmať, či veriteľ porušil povinnosť skúmať úverovú bonitu spotrebiteľa. Keďže v rámci konania vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 206/2025 ústavný súd Súdnemu dvoru podal návrh na začatie prejudiciálneho konania o otázke týkajúcej sa skúmania splnenia povinnosti veriteľa posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa v exekučnom konaní, toto konanie môže mať význam pre konanie o ústavnej sťažnosti vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 530/2025. Ústavný súd preto prerušil konanie vedené pod sp. zn. III. ÚS 530/2025 do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. II. ÚS 206/2025 podľa § 61 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu